

శ్రీ రాములు.

చంద్రదరిశన నింధా నివర్తనము.

(యక్షగానము.)

అంతా ॥ పక్షివాహన సర్వలోకసురక్షకావిశ్వేశ్వరా॥
 రాక్షసాంశకనానావని పక్షికం గాక్షి నై భవనంబులెల్లను బుక్షి
 లోగొప్పకొందులొక॥ ద్విక్షతగుణహం చు శ్రీపద్మాక్షశౌరీ॥ మానిజ
 నహృద గొడ్డభాస్కర మూకవాదామోడరా॥ దీపజనమందారన
 మ్మతదేవ సేవా భాసర బగుల న్నవానుని॥ భాదుభాశ్రీకాంతదల
 నును॥ భూని గానురవినుతపాణి పూజచేతున్॥ ముందువివ్యక్తైన
 రాధున్॥ మోలె గాధ ములుమొక్కెన్ వందనముగానరింతుకవు॥
 శకున్ద దగు నా రావవ కనుగొను భాస్కర॥ పగిదిశ్రీమంతాక్ష
 కముక్తి॥ పోలి పోసినగుణప కే వ్యసి పోలిచేతున్॥ వ॥ అనినుతింపి
 పోసెను గి పుష్ప తములు దోసిరట్టయెనలెనూ॥ జంపె॥ శ్రీమంగ
 వహిగా వేదపహారికి॥ కామితమందారకలువహారునకూ॥ వెం
 కట పోసినదా॥ చెంచే యుస్యామికిని॥ పంకజాక్షుచకూభాభారవమ్మన
 కం పాక్షిక్షమునుగర్భధరితన ర్వేనునకు॥ బ్రహ్మరుద్రార్చితాపద
 పంక నకూ॥ వ అనిఅంకితంబుగా నారాజితంజగు చెంద్రదరిశన
 నిందానివర్తన లునకు యక్షగానంబునకు కథాశ్రీమంబెట్టుదనిన॥
 ప్పెడ॥ శ్రీకర-త్నవిచిత్రంబైనా॥ యాకాశమున సిఖరందుసాధము
 నూ॥ సవరిత్నఖితముల్ సగరులుగల్గి ప్రియములమంటపసాకారత
 తులూ॥ భంగారుతమ్ముల బహువక్షితతులూ॥ శ్రీంగారమాసాశ్రీ

శుద్ధ దీక్షన నిందా నిష

పాపములూ॥ భవానిధిఫలఫలవ్యఫలితమైనట్లు॥ పహవ్యరీపువ్యాన
 పహవిశేషములూ॥ నట్లుధిట్టిదియనెనలవిగాకుండు॥ నెట్టిదోరజతాద్ర
 నుండుకలసాపట్టణమందునా పార్వతిసివుడూ॥ పట్టణదూలగుచుపా
 తితురెల్లా॥ ప్రినుకగణంబు నాకలసికోలువంగా॥ అమరమునిందా
 కలచ్చనలుశాయా॥ దివ్యరథమందునాదీపించుతుండా॥ భవ్యవ్రగ
 ముగాపాలింతురెల్లా॥ వ॥ యిట్లుదుర్గానమెతుండైన పరమేశ్వరండా
 నసాంబమూర్తిసకలలోకములూ సాంరంభించుతూ॥ నొక్కనామ॥
 త్రిపుట॥ వల్లజడలునువ్యాగ్రచర్తము॥ వరవిభూతియుమేలుపాముల
 నొల్లసిల్లగదాలెనులము॥ పూడికోచుచూ॥ పక్షపాదయుపాదుకుల
 మూ॥ రుద్రాక్షి తావళములనుమెడి॥ ప్రత్యక్షమీశ్వరుడుగుచుపము
 న॥ కరిగెబైకి॥ నందివాహనమందుజుచూ॥ నందిమందగజపితమైగృ
 హా॥ ముండ్లుచేరెడుతరుణిశంకరియాతురతనూ॥ శురుజంపె॥ నలుగు
 బుడిమునూనగ్గించూ॥ గండుముంబురిపెనమేయించూ॥ మణిమం
 టవమునగూర్చుండా॥ వానిద్రోణతులైగోనినచ్చియుండా॥ టు
 తెలమురానీ॥ వెనకనలుగుపెట్టిరివేడ్కచేసి॥ కంపవర్ణి॥ తల్లిశేనమ
 కు॥ తారసిల్లెననుచు ఆశదీరిశేవచేసిచేసి॥ నలుగుపట్టుచున్ననలిగిన
 తాల్కల్॥ రాలెయుండెగారుమోలసిట్టు॥ అలతాళి॥ సిరిముల
 కాకపెద్దముద్దయు॥ భరమునకునెనరె॥ చుతాల్కలు వరసనలుగి నా
 లెగాత్రమువలెనొకండా॥ చరణములగతికెండుతాల్కలు నదిసపడి
 కవి॥ ఏల్లచేకోనియరయ ముద్దగబాలుపగిదిగ॥ యమరచికినీ॥ భా
 రవీణవచ్చివీనికి॥ పాణములుదైచేయుముచ్చట॥ తీరుగలసియి
 త్తుడెపురెత్తిరిల్లనీ॥ వ॥ యిట్లుబ్రహ్మదేవుని వార్వ దేవతలంచు త
 గణంబా॥ కురుజంపె॥ తలచగానేవచ్చెదాతా॥ నన్నుతలవగానియ్య
 నూతా॥ ఆయుమాదేవియాబాలూ॥ చూపియుపిమ్మనివెడిమే
 లు॥ అదిబ్రహ్మఅబామృతలనూ॥ ముట్టిఆయువిచ్చినమంత్రములనూ॥
 భుండువుడువేరేచి॥ తల్లి ముగ్ధముగ్ధులచెయ్యిచాచీ॥ యెత్తు
 దిగారి॥ ముంతప్రతిగల్గినయెక్కవారి॥ గీ॥ భావావతిఅందిక
 యువతింకు భావావతిగూర్తాదుకీ॥ మోహముగూర్తాదుకీ॥

చంద్ర భరితన నిందా నిక్షేపము.

ని॥ భూనుతుడై నత్యలోకమున కేయన గెన్॥ వ॥ అంగనాపార్వతీ దేవి
 తనభర్తవచ్చుచున్న తెలింగునంధిల్లియవధి వతురుగై॥ అటతాళం
 పురుషులెవ్వగుచుట్టుకరిలో॥ జోరకయుండకనిలుపుమనితన॥ చిరుతచే
 తికిచూలమెక్కటిగిరిజయెన గెన్॥ స్నానమంటిఫలమునకు చనినాబో
 యుబోక పీటపముననిడుకోని॥ స్నానములుచేయించితిమి॥ చలవమడ
 తల్॥ భూరితరవస్త్రములువణిమయ భూషణాదులు శరణించిరి॥
 గౌరుయింతినుండ కాకలకంకడచటా॥ జంపి తనజపముచాలించి॥ ఘ
 నుగళియేనుగా॥ మ॥ కుంకరా గుమ్మమునగిరివలగా॥ నిలు
 వి॥ పులోహల॥ చంద్రునిరించినగిరికి బిట్టిచలచెన్
 టికోని కోంఠ మరలగ వోయి ఘుడియక చుసూలమ్ముకే
 పంకా రిక్తమివివలెన్ గాచుమి శంకరులకక్కవేట్ల॥ యి
 నొడి సూలముగా విని వనిగిలించు ఫలపైసూలంబు
 మలి తాళరావరములకువోయెన్॥ కురుజంక పార్వతీ
 నూ నచ్చి వసయింపగ నూ॥ యెదిరిం పోయినా నూ॥ సి
 రుని రిహవగర్వవిదానూ॥ యెంతవనిచేసితినినాథా॥ అయ్యెయె
 ట్లుతానెమపత్రభానా దేవిమనవాడంచుముందూ నాకు తెలియ
 కి డెవునా నెలదూ వ యిల్లురుదుగిండువలికి పార్వతీదేవి దుః
 శరదాద్రాక్షుతలము ముప్పగోవిచిచ్చెప్తయై పట్కయెకోంత నడ
 వడి అటతాళం పరుగుపరుగునబిడ్డచూడగ॥ పారివచ్చెనయ్యయ్యా
 యరయిక్లొప్పముచిచ్చయి యును దృంతున్॥ మృత్యుహరినుతుడం
 చురుగకి మృత్యుదేవతస్థం గావున॥ మృత్యువుచుబరిమాడ్కునా
 రికిమృత్యుకా నిలలమునముంగెరలువేగ॥ నిష్పకణములునుల
 లెగెగ॥ పలుకుచుపరికోరికె కోపముపట్టలేక॥ క॥ ఆహాకారము
 పుప్పచు దేహెంద్రియచెఱలుడిగి దివ్యాదులకున్॥ శ్రీహరిబ్రహ్మ
 దాములు॥వాహనములు సరకుగోనకనచ్చిరిగిరికన్॥ అటతాళం
 వాహన బ్రహ్మసరముని॥ గణములెల్లను గిరిజనన్నిధి॥ కరికితల్లి
 పడమేమాగగలమా॥ గడ్డచెనిట్టులవగువనలను॥ నడవగలవని
 డాముని॥ కోడుకునే బ్రతికింతుమిన్నకు గోవముడుగ

శరణ్మొదరికేనే నిందా నివరక్రము

యమమలారసితగినచారుల॥ భటులమున పిలపించెవా
 ని॥ పలికిరిట్లు॥ జంపె॥ వృత్తముఖముగాన త్తమెల్లినవాని॥ మెత్తి
 యూతచుతలానె డికోనిరండూ॥ అనిచెప్పగాభటులజనుజనంబులలోన
 గనుక వనములలోను గనిచూచిరిట్లు॥ పనిబూనిదానిసిరము॥ ముననరి
 కి నేగమే॥ గోనివచ్చినురులమోలచు బెట్టెరంతా॥ జీవమ్ముతోనున్న॥
 సీరముకుత్తుగడెచ్చి॥ భాలించిమంత్రించి బ్రహ్మదేవుండూ॥ జీవించి
 ఖాలుండు కెంగుచెంగునదాటి దేవియానందమున॥ తెలువతరమగు
 నా॥ అవికానతితోడ॥ హరిహరబ్రహ్మదుల్॥ లలరుగాలోకముల్॥
 ఖలురునుఖలైరీ॥ ఏకతాళ॥ కరిమస్తకామాతురబడెనెరుకక॥ నడర
 గుమొక్కటులోలగెనుదాన్॥ నురలాపదుతగు॥ మరదిరికాపువ॥ ఖరి
 తుఖనామము గైకోనిచరగెన్॥ ఏకదంతమేయిరువదికతమున॥ ఏక
 జగతుడాయ్యెప్పవెనకయ్యా॥ క॥ అరకాద్యాయనులకు॥ ముందరమురి
 వములిచ్చుచున్నతనయులకున్॥ శ్రీహరిబ్రహ్మంద్రాదులు॥ వరము
 లునిడిలచటికపుడు॥ వచ్చిరివారల్॥ అటతాళం॥ ముందునచుకార్యా
 త్మగుతున్॥ పూజచేతురుజులువీరికి॥ ముందుపూజలు యిస్తునని
 గోవిందుడనియెన్॥ సంపదలుకై వేడెదరునా॥ జనులుయాతని పూజ
 కాయగ॥ సంపదలుచెకూడుననెశ్రీపతియుబలికెన్॥ ఆయుదిచ్చెటి
 కాడనెనా॥ నెంతయాయువనివికిప్పుడు॥ పాయకిస్తునటంచునమతో
 జిహ్వాపలికెన్॥ భాంతిపతివరములిచ్చెను భావలకునెపెద్దగావున॥
 ఖానిదిద్యలనొజ్జచెతు కుమారునకునూ॥ జంపె॥ పాకతాననుడిచ్చె
 తోకాధిపత్యంబు॥ పాకటంబుగఆగ్నే బహునుబ్రమిచెన్॥ ఏముడు
 యిచ్చినిగోల్వ॥ యెమబాధలేదనియె॥ నూలమ్మునైరతినిసోంపుతోని
 చ్చెన్॥ వకులదేవుండిచ్చె॥ పాకాంకుకమ్మునా॥ గరువలియిచ్చినాఘ
 తములకు॥ తనుగూడితనుగోల్వ॥ ధనముచెకూడునని॥ అనికం
 తములకు॥ మునులుబ్రహ్మనములను భోధించి
 దేవతములలోపగనుగా॥ గ॥ వంకతాళుండు మొ
 వరముకాగిరిమదనా॥ కోవగిరి

చంద్ర ప్రకాశన నిందా సేవకర్తలు.

నొందుచునపుడతి॥ సుఖమైయుండెను సోభిల్లుతునూ॥ నీ॥ ఘనము
 తాత్పర్యము జన్మమున నేమియును మృగయానమాన జేసి॥ హాసము
 మంతక మణిపారమూగాదాల్చి వేటకాండ్రిని పొనకేగవాయా॥ కా
 సిలాగులుదాల్చి కత్తులీటులనూ॥ సావిల్లుచెట్టలతోను వెడలురాగా
 గుర్రముపై నెక్కి గుర్రగుననడవగా॥ డప్పులు బూరలూ డమగులా
 డా॥ వివిధతరగోషణములూ వెడలెపురమూ॥ వనముచోర బంట్లగెం
 తుచుదినస్సుదినస్సు॥ గూకలిడుకొని యూళ్లనుకొట్టుకొనుచూ॥ ము
 ప్పురపుడుమృగములూ చొప్పుబెలసే॥ త్రిపుట॥ పులులు పందులు తే
 పుపిల్లులు॥ వెలుగులూ గిరిల మృగములు॥ కలువరింపగ బారుకుక్క
 లుకప్పుకొనియెన్॥ వెటకాండ్రి తరుణితమతమువివిధశస్త్రాస్త్రము
 లన్ని గములు॥ వెటకాండ్రి జంతుల వెంటరి మెన్॥ ధీరునట్టిచ
 రింపి గుండె గాదిపెని కన్నలు మొరియగ ప్పుచు మీ రెమురుములు న
 కుమెల॥ పాడి॥ కింగులకు నెన్॥ మిట్టపల్లము లన్ని నెరుగక॥ మిప్పు
 మన్నుదొడ్డిలన్నయు॥ పట్టుపడకను కట్టెచీకటి॥ దిట్టముగమూ
 లక తోడ॥ ఒకరినికొకయూసుచుగనకను॥ వితలితచేశమలే పరుగెడ
 ॥ నళిగునికోందరు వనమునజొచ్చిరి॥ తొలగిరికోందరు మలక
 గులపై॥ గల్గహముల కేగిరి బుగిరి కోందరూ॥ మీరిన కో
 రుచెట్టపురకీ వసుధావీపుడావని గుర్రముపై॥ మసలకసాగెను వెనక
 యొకనూ॥ అతని మెడమణి హారాగృతుగని॥ యాతురతను భరిసే
 హముధరిచీరెన్॥ గీ॥ వానిహాయువచ పివానిని బరిమార్చి॥ ముగి
 మెడనదాల్చి మమతదనదూ॥ వనముజెరుచున్నగని బాంబవంతు
 డూ॥ అనజేసిరత్నమడిగెవారిని॥ జంపె॥ ఆరత్నమివ్వ నచ్చుట
 మండగా॥ పోరాడిసింగముతో జోలగించెమణిని॥ గోనిబాంబవంతు
 డమునిగుహకేయగా॥ తనబోట్లతోకైపై॥ ఘనతగట్టించె॥ అ
 వరికందులూట లాడింపంగ॥ రాజవంబుగ మెడనె॥ కనిల్లులొ
 వ॥ అంతనొక్కదాదిడోలు సమీపంబుగకూర్చుచు॥ పిమ్మ
 జోలపాలు॥ జోజోముద్దులగుమ్మ జోజోచూడుచు॥ జోజో

చౌద్ర దేశిక నిందా నిష్క్రమము.

పా. యిట్లు శ్రావణమును పరిలోకమునూచగి చికోంతకాలం
 కుఱావెనుండె వండితపురోహిత సత్యవాదపారజు సలితంబె
 చుద్యంభుత కూడ్పుండితమ్ముల పోసెయిదలంచి వారలతో
 నామ సంపాదకీర్తనచరితము చెప్పెదను వినరయ్య మాళ్వ

శ్రీమద్భగవద్గీతా నిందా ప్రసంగము

మహాశయిగద్భుష్టి నడివారచూచెన్ || గీ || దృష్టిపారినయంత గారీసుతుం
 డు || మూర్ఖచేనేపైవ్రాలె జోజ్జుచిచ్చు || అందుజనములు ఆ సతిపాం
 డుజేరి || విన్నవింపిరి గణనాధుడున్నవిధమూ || ఏకతాళం || వనరుగలో
 చనవినివేగమేచిన్ || తనయునిగని చెంతకుజేర్చిరనూ || కడుపుచక్క
 గాముడచిరినాగుల || నడుమునచుట్టగ విడచెనుమూర్ఖ || గిరిశియందు
 గలభవమునజని యో || పనియిటులజరిగెనూ || అనియడగనూ || కండ ||
 దోషాకరుండు శశనిద్దోషిని నీసుతునిచూచి || దూషించిననిం || యో
 పారత్నము జనసంభాషణలాలించి రోషభరితాత్మకయై || జుమ్మనిం
 దించివినికీ చందముగజేసనా || చ దమామనిచూడ నిందలగునక
 నూ || పార్వతీదేవిశిషింపక జనులుభయమంది || వేర్వేరివిచుతులై వెల
 దిక్కులరీ || దినదినమున చెందుగొంగు యుండగలేము || మరల మొనల
 గదకును అనెను ఆదేవి || జనులారయాలాటి || దినమేగునేటికని || దిన
 చెందుచూడనిందకు తప్పదనెనూ || విఘ్నములుచుండ || ఎలసియె
 గావురా || విఘ్నేశ్వరుండనివేను || వెలసెనూ || యో || ఏకతాళం ||
 భాద్రపదసుక్లమునచివితెలి || ప్రజలుచందునిచూడగా || భద్రుడౌదురు
 గనొనిందల || బడియుతుందూ || గోపకాధర్వణచరితని || గోవులను
 పాల్పితుకగానా || మాపుచెందుని రూపమంతయు మనగగనిమెన్
 యీచతుర్థక చందుచూచితే || యిటునిందనిచెందెన్ || మొనము
 నకోసరింతు నివృత్తుడనుభోతున్ || వ || యిట్లుసిద్ధియి చింతింపకు
 నయమున || అటతాళం || ఘురుడుసత్రాజిత్తుడను భూకాంతుడౌచి
 త్యునకుభక్తుడు || విచుతుడైచని గురుని మ్రోక్కిగ || వేడ్కజసియెన్ ||
 చాతకమంతకమగినోసంగియు || హారములు మెడిదాల్కిరాగా || పురజ
 తబులుచూచిక్రమని ధరికిరీ || భారతీశ్వరు శంకితుండ || భానుశో
 నింపెనెనడో || దూరమునకనిపెట్టనత్యము తోచదాయే || వ || యిట్లు
 మునుజనంబుల పలుకులాలించి శ్రీకృష్ణుండంతరంగంబున సర్వంబు
 ముగిసారలో మగివ్రాడటభాసితుండైన సత్రాజిత్తుండుగాని
 ముగిసాడుభక్తుడవిమెచ్చి || మూర్ఖుడొసంగిన కమంతకమగి
 ముగిసాడుభక్తుడై || నవికెసి పంపివంత || ఏకతాళం || గురునా

చంద్ర దర్శన నిందా నివృత్తిముఖ్యము

శోభనానందము సిరమునందఱు॥ అటతాళం॥ కంచుదీనిని పిలువ
 మాడ్చుచున్నది॥ అలెనని ననుచుబరగగ॥ ననువుగా నేర్పడుచుసింహ
 ము॥ నడుగులచటా॥ వానిజాడనపోవగానే॥ జపుననుమృతియైన సిం
 హము॥ దీనిజింపినవాడెవండో తెలియవలయు॥ సరసనిటునటు జూ
 డగానెడి॥ జాంబవ తుడు నడుగులచ్చలు॥ వరసనంజలు జారగానె
 వానిగృహకున్॥ జ॥ పి॥ జనులారకుడి యూగృహలోను వున్నట్టి
 ఘనుడతిబలశాలిగా తోచుచుండెన్॥ జనివెంటరాకుడీ కనిపెటియిరు
 వదీ॥ దినములందుండి చూచెనుకనారాకా॥ అనుమానమైనపురికరగ
 వలెననుచునూ॥ భగలో దొరుకు డీవిరుడినామాట॥ ఏకతాళం॥ వన
 జాతీమీ వెంట నేవనుచు॥ నిన్నువిడచిబ్రతికిన పనియేమీముచును
 డివిననామకవిని వినియుట॥ కరుగొని నిరువదిదినములవరకూ॥ కురు
 జంప॥ భంగారుచలువ నడుచుచున్నా॥ జట్టువంగిదూరెను కొండజన
 నూ॥ అశ్విద్వరము నొయి ననా॥ జాంబవతిని చెలికత్తెనుయ్యాల
 నూ॥ అశ్విమ తనము జొచ్చుచోచనమితకాంతియు గల్గిపడె॥ బా
 క కామలనూచును॥ బా॥ బోలబాడుతు కునుకతుండే॥ యిచ్చ
 నూ॥ మోగిచూచి॥ మోగిచూచునీ వేవేగలేచి॥ దిగులోండివేబా
 బ్బుడెని॥ దాదిచగిది గిద్దికింతముచునూ॥ వింతగాగోనివచ్చివేగా॥
 జాంబవంతుండూ॥ పారిబట్టుకొనగా॥ १॥ ఆపట్టుతప్పించి హరిహాపు
 చుంచగా బట్టుకొనాధుడగా బడి మితరచే॥ వడిపిచుగుబడినకై వడివగు
 దైవశోక॥ యిరువది కిరీగిరియుగిరియా॥ హరిహరిహరినట్లునువడి
 దినములూ॥ ఘురుడుయిషాముషేగానుపోతే॥ వల్లయుద్ధమును మేనొ
 ల్లనొవ్వగ జాంబవంతుండుతలచిన న్వాంతమందు॥ మనుజుడెవడైన
 నాతోను డాచునిలచి॥ డాయనేచ్చెను వీరునారాయణుండు॥ య
 చుచేతులుజోడించి యభిముఖుండే॥ నతులోనరెచు డేవేనుతున్॥
 ట్లు॥ వ॥ దేవానిన్నుబురగాణపు రుషునధిశ్వకు విష్ణుంబ్రధవిష్ణుం
 రుంగుడు సర్వభూతలబులకున్ బ్రాణప్రతాప దైర్యములు నీవని
 బునకుసర్వస్థిలయంచు లెవ్వరాచరింతురు వాని॥ సర్వస్థిలయంచు
 తేయునీశ్వరుండవు॥ నీవయాత్మకుంబురమాత్మకుండవు॥ నీవు

చరిత్ర దశావతార నిందా సువర్తనము

యము అలకాంబ మార్యవంశమునందు దశరథః సుతుడవై మను
యాగరక్షకః వార్యమునవనరించు నీతయువివాహముచేయున్ || కైక
వరమున తీర్చనతితో కానలకునీంచెయ్యరక్కసి || మూకలయనమ
యించులంకపు రావణుండు || కపిసమూహము దృంచెవారధి || గట్ట
లంకనుజొచ్చిదైత్యుల || కుపితండ్ల బరిమార్కు రావణ కూల్పెతుదకూ ||
కానకనివేగించయోగ్గుకు || జయలనానందించుచుండగ || జానుగావేం
చేసియేలినాస్వామినివా || వ || అనియతియించి భక్త వత్సలుండైన
కీర్తివత్సలభ్యానుండ వానిశరీరంబు తడిమిశ్రమని వారణంబోనరించి
కాంబవంతునకు భగవంతుండిట్లయ్యె || క || యీమణిమూచేచడనని ||
తామసులోనరించునింద తప్పకుండకై || నీమందిరముగు బిలమున
శేమరుదెంచితిమి || భల్లూకేక్వోవింటే || జంపి తోల్లిరావణనమర
మల్లచేసెనువెనుక || మల్లయుద్ధము శేయ మముకొనెనాఘా || దోరబం
టునకు నెల్లుదురము తగదనిముందు || నెరయనిత్తునివరము నీకిచ్చినా
నూ || వరముదీర్చనునిటా కరుదెంచితిగని || కరుగతప్పలలేదు కా
రణంవినుకూ || ఏకతాళం || యీమణి సత్రాజిత్తునితమ్ముని పేమను
కాల్చివేటకుపోయెన్ || మృగపతివానిని తేగటార్చెనునే || ఆగణితము
గమని అబ్బనూదురమునాలోందరపడి సత్రాజిత్తునను || నిందిం
చెనువభవందరు మొలన్ || వినుముప్ర శేరుచిదునుమాడియొమణి || గొ
ళిపోయితిసవగని పచ్చదనూ || అటతాళం || అంతనాగుహముఖము
నందున || పట్టియాడవ వరులుతమలో || చి తదీరిరి తమపురమున చె
ట్టిరంతా || నందుడాదిగనకలయాడవ || నందనలుమూసతులతోదురా ||
ముందు శేఖరురాగియాలయ మందు చేరీ || అమబుగగు బామృశంకరీ ||
వల్లితినిమి వారమమ్మా || క్రమరనుహరిగూర్చి మమ్ముకావవమ్మావ ||
మినివల్లిపురమందరి వారితోయిట్లనియ్యె అటతాళం || చి తచాయకు
యెడలెదెనా || కీర్తిమనాధీసుయిప్పుడైన || తనపనిగ కాంతతోమణి
కాంతతోనూ || సంతవము మాకబ్బు మే || సిజమునీ మదివమ్ముడి ||
మూలముగుడు జనుడు మీమీవసతులకునూ || నందుడాదిగ నకల
యెడలెదెనా || మాటలూపొందు శీహరిరాకకనునూ ||

చంద్ర దర్శన నిందా నివృత్తిపథ్యం.

శ్రీకృష్ణమహామాయాః॥ వ॥ అంతఃకాలవంతుండు శ్రీకృష్ణుని చూచెనటయ్యె
 డ్దేవతానా॥ జంపె॥ వర్తమానము శేషువచ్చియునినర్పింతు॥ నాన్నె
 దామవచ్చెనంతకార్యంజో॥ నీమిష చేతదానేతెచినందునా॥ మేము
 పావనములైనాము ఓదేవా॥ నాకొమార్తెను పెండ్లివయముతోనా
 డిదో॥ లోకనాయకమమ్ముకూడిగానేయా॥ వ॥ అనిన శ్రీకృష్ణుండ
 త్యానందమొందెను అనుకూలమాయెనని అనెనుయాతండు॥ అట
 తాళం॥ విందులనువేజీరిశ్రీగో॥ విదుతోచుటరికమబ్బెను॥ పొందుపర
 చెనుసుఖమురేపే॥ పసగుగానా॥ గీములను పందిళ్లుసుభములు గీలు
 కోర్చినలంకరింపుచు॥ నాముదమ్ములుభ్రష్టచిరి॥ నాధునాజ్ఞాదివ్య
 మణులను అలంకరించిరి తిన్నపెనెతివతులుగూర్చును॥ భవ్యగుణా
 దిహంబవలీన॥ భక్తితోడా॥ భూసురాసీర్వాదసముతో॥ భాసులిడదం
 పతులుతల బ్రలు॥ పొసుగునిసుభవాద్యగోమా॥ భాసులరన్॥ పకతా
 లం॥ అలసిభక్షభోజ్యాదుల విందులు॥ అర్పించెను భూవరులకుమేలా
 కానుకనిడిక భ్యాగంబప్పడూ॥ సాచుకూలముగా సలిపిరివరుదన్॥ భ
 య్లాకేసుమభక్తియాదవ॥ వల్లభుమును శేషలైకుపోయెన్॥ వ॥ అంత
 శ్రీకృష్ణుండు జంబవంతుని జూబనితీదేవినిదోడ్కొని శమంతకమ
 నీచెకోని నిజపరంబున సకలమంగళవాయిద్య విశేషములతోకూ
 డాజుచుండెరంతా॥ జంపె॥ నందుకుయాదవా బృందంబులెల్లగో
 విందునకు నెమరేగినందరోకమారే॥ పురముశృంగారింది॥ గిరిధరునివ
 తితోడా॥ వరచువాల్తమున మందిరముసోరి జేరెన్॥ పురవాసు లానం
 దభరితులై యుండగా॥ హరిజాంబవతితోడ సరయుచూచుండెన్
 కం॥ జోలాయితమానసులై॥ జాలింబడిజనులు గోలువజండ్లిపలికన్
 బాలా మణితోమణితో హేలాగతివచ్చునంబు జేక్షునుడగుచున్
 కంద॥ యత్నమునఫలంజైనన॥ పత్నీసమాహములుబెగడ పట్టా
 డుండా॥ రత్నముతో గవ్యాజసరత్నముతో బురికిపచ్చేరయము
 నంతన్॥ అటతాళం॥ పుననివాసులు ఘనులుపెద్దలు॥ పోరులకు
 గరినిచూడగా॥ సరగుననువేచేసకృష్ణుడు సఖసుదేరా॥ పా
 డుండపుడువారలు॥ పేరుపేరనికావ్యమాణిగో॥ శ్రీకృష్ణుని

శాండ్రి దరిశన నిందా నీవర్తనము.

చారుమనచేన్ || ముందుచేసిన నిందకై వడి || డెందమున భయమందు
 రాగా || ముకుందుడాతని తగినపీఠము నందునునిచేన్ || కుశలువార్త
 లుచేసికృష్ణుడు || కూర్చితోసభవారు పొగడగ విశతివరచేసివిరుడి
 వారల వింతపడగనొసే || విచుడినతాజిత్తు నచుజుండునేడకా || నెట
 కై మణిదాల్చి విపినమునకూ || జనిసింగమాతనీ సమయించిమణిగొనీ
 యెరుగభల్లూకేను డెరుగవాని || మణివిశ్వమంతకామణి గొనిగుహకే
 గితనవట్టెకిచ్చెనూ ఘనతమీరా || నాపెసేనుని సింహమణిచేను కో
 నిజాంబవంతునకబ్బెరు వరుసనుండా || నెంచకీరాజుతమ్ముని డిచ్చెమ
 ణిని || గోటినినినిందనాపైన గూర్చినాడు || వీనికిదిన్యాయమానె నా
 పైననిందా || చెనగనమాణితెచ్చితి సచుచునిచ్చే || వ || యిట్లు సత్రా
 జిత్తుండు పశ్చాత్తాప చిత్తుండై శ్రీకృష్ణునిస్తుతియించె నటయెరువ
 లెను || బంపే || ననుదేవదేవవర గర్భమునబుట్టి || వసుధనందయసాడ ||
 వశమునంబెరిగీ || యిలకాంశవధకథా ధికలులున్నది || యలధరిం
 జెత్తి || గోవులనురక్షించీ || భూభాగమడితురాండ్రుల పక్షిమ్ము || బచ
 రముగకొరవా బలములనుద్రుంచీ || దుష్టులనుదహించి || సింహులుమా
 లించి || సిప్పినధర్మంబుచెడరిపోచేనీ || వరిశరగాగతావత్సలుండె కా ||
 తోరసాగెనాస్టాంగ దండమర్పింతున్ || వివరమెరిగక గొడచేసితిని
 తాతప్పునవరించి మన్నించునరాజ్ఞసీపు || వ || యిట్లు సత్రాజిత్తుండు
 స్తుతియింప నందనందనుండుమన్నించి కర్నాంతరింగుడై మరలయి
 ట్లనియ్యె || అటతాళం || స్వామినాసత్పత్రిసత్యా భామనీకిర్పించిగను
 గొని || పేమ పరిణయమగుచుమమ్ముల ప్రీతిచేయూ || మనినసత్రాజి
 త్తునుడుగుల ఆదరమ్ముననయ్యకోనితన || మనమనందున తనివిశాలి
 నాశనమందిదనియెన్ || నుండతగునెత్తుములు గోనిమీ || రుండురసిబు
 ల్లించునెర్పిని దండిచుండినచుట్టములుమి డనసిపలికెన్ || కం || విను
 నువారలుమన || సత్రాజిత్తునకన్ కోర్కెలుదలరా || ననగూడిన
 ముగ్ధము || చనువిడపగళాయరయ పరిజ్ఞాన్వితుడై || వ || అంతగోప
 తన భవంభావంబులుపమకూర్పుచు పురంబున మంగళపదం
 బులుగొనిపోయె || శ్రీకృష్ణునకు మంగళస్తావంబుచేసి నమయిం

చంద్ర దరికన నిందా నిర్మలము

బున సోభనంబులుపాడిరట యెటువలెను॥ సోభనముపాట॥ సోభన
 మేదేవకీ॥ సుతుడైనాదేవునకూ॥ సోభనమేగుణనిధి॥ సోభితానా
 నకూ॥ సోభనామే॥ పరమపావనునకునూ॥ పంచకా నేత్రునకూ॥ కరి
 భయావరదునకూ॥ కరుణా కటాక్షునాకూ॥ సోభి గోపాలాబాలునకూ॥
 గోపకులానాథునకూ॥ మాపాలివరదునకూ॥ మరీసీలావరదునకూ॥
 సోభనామే॥ సందాకూమారునకూ॥ నవనీతాచోరునకూ॥ శండర్ప
 జనకునకూ॥ కలిసోద్ధారునకూ॥ సో॥ ద్వీపద॥ మంగళస్తానమే మరక
 చేయించి॥ బంగారుపుట్లముల్ బాగుగాగట్టి॥ నవపుష్పమాల లండ
 మ్ముగాజట్టి॥ నవరత్నఖచితముల్ నగలుధరియించి సిరమునమకుట
 మ్ము చెదరక పెట్టి॥ యిలుదెసల్ భుజిక్కిర్తు లింపుగానుంచీ॥ పెగిలిపించ
 ముగట్లుపనువాల్చి॥ సొగసైన రవములు సోద్యమందుచునూ॥ పట్ట
 పేరుగునేక్కి బహువాద్యరవమూడట్లముగాబంధుతను శైంబరాగా॥
 చతుర గబలములూ చక్కగానడువా॥ సురలాకాశమీనుంచి చూ
 చుచుండగనూ॥ తరలివచ్చెనుహరితగు విధములనూ॥ పయిట్లునతా
 శత్రుండు మంచిముహూర్తమున నిర్మయించి సుభరేఖలు వారివారికం
 పించినబోగింపము త్రైదులు॥ కొట్టుములుదలపుతూ పాడిరటయెటు
 వలెను॥ క॥ యిట్లుపండిట్లుమంగిట్లు నెల్లపురమూ॥ మందిరాదుల
 లంకారమండచేసి॥ సుభమువెలియంగ సుభవాద్యసోభ వెలుగా॥ స
 త్యభామకు మంగళాస్తానమయ్యో॥ రూపకం॥ సరిగపద్ధములుండుపా
 డ॥ సరగుననుభవించిమహతా॥ సరిగచీరలుచెప్పరమా॥ కా
 తసొగసుగ వేడుకొ॥ వహవ్వరీ॥ జలుగుజలుగంచుతోడిగను॥ బహు
 ధమ్ములమణులుసొమ్ములు మెలగమెడలగతోలకరిగగల్గెను॥ మెడల
 గతిగా మెల్లదవూ॥ విహవ్వరీ॥ భరముననుసిరముననుపావలము॥ గర్భ
 రమ్మునమణులుసొమ్ములు కరువుదీరగచెప్పతరమా॥ కొంతసొగసుగ
 వేడుకొ॥ వహవ్వరీ॥ ప॥ యిట్లుముస్తానైనవెనుక పెల్లికొనూ॥ క
 గారీపూజలు చేయించిరట యెటువలెను॥ అర్ధచంద్రులు తరలివ
 హరితగువాడులతో॥ ధరమంగళసూత్రమ్ములువెలుగన్॥ గర్భ
 తోగిత్తునుపువ్విలోబులబుడునుగొదివెలయు నెభుధూ

మండ్రో వరకన నిందా నీవర్తనము.

హాపెనువిందులకెపుడున్ || కడువడిమంగళ స్వరముచేసెన్ || పచ్చ
 లతో రణంబయ్యెవగిగెన్ || ముచ్చటతీరిగముగ్గులు పెట్టెరి || హరితిగోని
 ముత్తయికువలెన్ || కోరికతీరిగోమలులెన్ || హరితులిచ్చిరి హ
 రషముతోడన్ || వ || యిట్లుహరితులిచ్చినమొక పెల్లికోమారుని క
 త్యామండపమున గొంపోయి సకలవిధమంగళవాయి తూర్వ
 రవంబులు సభాంతరాళంబులు ఘోషిల్లనంత సత్రా త్తుండ
 పతనమేతంబుగా సకలవస్త్రమాల్య లిలకల్పనయా సత్యభామయ
 దెచ్చి వివాహవేడికపైప్రవేశించి పుష్కత్కాన బుగా సమర్పిం
 చునమయంబున సత్యభామా కృష్ణ లోకశరణులు చూచుకొను
 చుండిరింతటియవలెను || కురుజం || ప్రత్యక్షముగనిచ్చి శౌరవాడా
 గానిసత్యభామయు స్నిగ్ధతోడ || నోమువ చెరు చేమనెడ || స
 త్యభామక్షంబుకలెనగా || పడమొగింజె యుండినా || శౌరవాడ
 గనీనతియావుతోనూ || వ || యిట్లువంజరుల చూచుకొనుచూ పుల్ల
 నమునాసత్యభామ శ్రీకృష్ణని స్తుతించినట యెఱవలెను || అట
 తాళం || పూర్వజన్మమునంద నే నేపూజచేసిజన్మించినానొ || సన్దిర
 కుకుడై న స్వామికినతినియెత్తి || సప్తముఖములతోను మీసముసిఖ
 పువ్వులుసొగసుమగుటము || సోగకన్నులసొగసుదుప్పటి తూగయాడ
 న్ || విహతకిందురవినుతచేసెను పృథులశ్రీవాడములయర్చన || విధి
 గచేయగకలిగ నేమనివిన్నవించు || వ || యిట్లుశ్రీకృష్ణుడు సత్యభా
 మనువదపడి వర్షించెనటయెఱవలెనూ || జ || యంతియొమ్మెప్పుబంతి
 యొమ్మెరునిచామంతియొక్క త్రచామంతియొకాంతా || కోమ్మయొనేపవి
 గుమ్మయోధగారు || బొమ్మయొక పుంగుపుగమ్మయొగామా || జోటియొ
 ముద్దులా మూటయొవెన్నెలా || తేటయొర త్నాలపేటయొజోతి || కలికి
 యొమిలలాకొలికియొకామునీ || మెలికియొతళుకులా || బెళుకుగాబోయా ||
 జ || సావధానమెనగ సత్రాత్తుడాశౌరి || పాదమ్ములయశౌరి పల్లె
 ముగిగడగనే చేమిచేపుడు భామసాబుకృతా కన్యాకోమలాగినో
 పాదముగిరిగంగళవస్త్రముగళములు || మంగళసూత్రములు
 పాదముగిరిగంగళవస్త్రముగళములు || పాదముగిరిగంగళవస్త్రములు

చంద్ర దరిశన నిందా నివర్తనము

కుమంత్రాక్షతులునిడిరి॥ వ॥ అంతగోపకన్యలు శ్రీకృష్ణునకు మంగళహారతులిచ్చెనట యొకవలెనూ॥ మంగళహారతి॥ మంగళంయును వంశమార్తాండు తేజునకు సురవైరిమురవైరి సోభితునకూ॥ మంగళం మమునేలు మముగన్నతంజిగిని॥ మంగళంమమునేలుమాధవునకూ॥ జయకారుణ్యధామునకు కలిశాపనాసునకు॥ సురయశ్శాధ్యమునిసోభితునకూ॥ నీలవర్నాంగునకు॥ నినుపమాకారునకు తగవుగామము నేలుధమ్యులకునూ॥ జయ॥ సర్వా తరాంగునకు॥ సత్యసంకల్పునకు॥ నిర్వాదాయకా నిర్వనకునూ॥ సర్వసాక్షియునకు॥ మనస్సకల్ప సిద్ధునకు॥ సర్వక్షుకునకు సాముకునూ॥ దీనమందారునకు॥ జ్ఞానస్వరూపునకు॥ మహి త్రివిధహృదయాజ్ఞ మందిరనకూ॥ మానవాతారునకు మత్స్యతరునకు॥ సురనూని వినుతునకు సోభితునకూ॥ జయ॥ బ్రహ్మలోకేసునకు॥ అప్రతారపురుషునకు సకలజీవాధార సదయనకునూ॥ పౌరీకాతిమ్మిగులయు భక్తిపరిపాలునకు॥ పరమాత్ముడైనగోపాలుకునూ॥ జయ॥ వ యిట్లుసత్సత్తుండు సతంజు శ్రీకృష్ణునకు వ్రచ్చుచెందెనట యొకవలెనూ॥ సూచకం॥ స్వామినాసత్పుత్రినా త్యాభామనగిర్విరామించెనట॥ మున్నులభవుదు ఓ॥ స్వామినీదేభారమూ శ్రీహరి॥ ముందు నేవివరము తెలియక॥ మురచిత్తుడనగుచునిండెల॥ సన్నితినాతపుమదిలో పట్టుచేయక బోవుమీ॥ శ్రీహరి॥ ముందుచేసినచందకై మది కుండుచుండెశ్యచుంతకమ్మది॥ యందుకను మిరిదియ్యకానుక యమకునిచ్చెదివేడుకా శ్రీహరి॥ జంపె॥ మణిమాకుపెలదుగూమణి నిదుపుత్రికా॥ మణినిచ్చితివిచాలు మా కేలభరమూ॥ ముందుగణపతిచవితి చందమామనుచూచి॥ నందుకీనిరడన పొందిబాపతిని॥ వరి భక్తిజనులలో వలనో కండపుమున్ను నెలయమామపు చుట్టమైచివిపుడెలమీ॥ సందేహ మేల నీయందములేదు॥ నిందమోపితివని నిందించబోనూ॥ సభాదు సకలజనమ్మిలూ॥ అభిముఖులై శౌరి అనియెనాశీతీ॥ జయ॥ దవరచిత్తుగళముందు॥ గనుక నిందలపొంద కష్టపడు నినేనిందబాపితిని నాచరిత్రమునిన్ననాశ సిగడ

చంద్రాదరితన నింతా నివర్తనము.

చంద్రాయనని నిందిరేసుదుబలికె॥ నందున్నవారు సానందులై రలెతా॥
 వ॥ యిట్లుతత్సభాంతస్తులందరూ శ్రీవణానందంబుగావిని శ్రీకృష్ణుని
 స్తుతించెరట యెఱువలెను॥ అటతాళం॥ వాసుదేవముకుందమాధన॥
 వంద్యతామరమృనుజనేతా॥ భాసురాంగమునీందు హృదయునివా
 నజేయ॥ దీనజనమందార దువ్వవిదూర పాపవిదూరలోకా॥ దారదా
 నవమానజ్ఞానశారీ॥ జేజే॥ మానవాకారముగతిసి॥ మమ్ముబోవగచ్చుట
 నుగతిన్॥ భువనరాళికునిడెను దేవకిపుత్ర జేజే॥ వ॥ అంతనతాత్పర్య
 డల్లునికిం గూతునకువిద్యుక్తంబైన కానుకలెల్లనమగ్రంబుగా నమ
 ర్పించి వారినిసారితో వీడ్కొలిపినట॥ యెఱువలెను॥ కురుజంపె॥
 అట్టెట్టెదనియన్నరాసి॥ సారె బెట్టెయుండెనుమహాజానా॥ చుటము
 లుగూడియుండంగా భటులుదట్టముగనుగోలుచుచుండంగా॥ పట్టపేను
 గుఱక్కతొరి॥ చిలకపల్లక్ష్మిపైకొనినారి॥ జేజేరవంబులుమెలంగా॥ భే
 రిరాజిలైఁగరివెలుగంగా పురజనులువిభవములుసలిపి॥ దోషభరితులై
 వారినిదన్ని లిపి॥ తొనియాడదంపతులువెలసి నాభ్యముననుండె నెల్ల
 పుడుగలసి॥ వ॥ అనినవినిశ్రీకృష్ణుండు ౬నచరిత్రంబు విన్నవారిః వినా
 యకచతుర్ధిని చంద్రునిచూచిన నింద బాయననిన వరచిచ్చుటయు
 నీభవరిత్త స్తహిరాజితో విన్నవించినవ్విని కృతాంధుడనైతిని రా
 జునంతరించె॥ ద్వీపద॥ అనిదునీకథ పరమాత్మునిపేరా॥ ది॥ శశి
 తప్రీతునిపేరా॥ నజ్ఞానతిమిరాళ నరహరిపేరా॥ శ్రీరంగవాసుడు
 శ్రీతథాపూపేరా॥ సలితవేదాంత నాదునిపేరా॥ సలివేలుమంగమా
 త్తాధిపువేరా॥ సంకటహరుపేర జయనీటపేరా॥ వెంకటేశునిపేర వి
 ధివేళుపేరా॥ దొడ్డమొక్కులుపొందు దొరిశౌరిపేరా॥ నడ్డికాసు
 నికాసు నవబాక్కిపేరా॥ శ్రీవత్సలాంచనాంచిత ఏరుపేరా॥ ఎలనా
 ॥ సాగరనివలువగల వానిపేరా॥ మకరకుండలరీతిది భూవని
 గుణగనియేనధరాముడనే దయకాలిపేరా॥ జానకీపతిపేర జలకాత్ము
 నిపాలమనియేనధరామునిపేర పరమాత్ముపేరా॥

10748